

Tauber: Der er et Par Punkter, hvorved jeg har maattet indtage en Stilling, som er noget forskjellig fra det ærede Flertals, med hvilket jeg ellers er enig i alle væsentlige Punkter. Det ene af disse Punkter findes under Nr. 14 i Betænkningen, hvor jeg tilligemed 4 andre Medlemmer af Udvalget har stillet mig ganske anderledes end de 11 øvrige Medlemmer, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Bort salg af Skovstrækninger i Nordsjælland. Jeg er i dette Tilfælde saa uheldig at være uenig med de fleste af mine Meningsfæller i Udvalget, medens jeg paa den anden Side har det sjældne Held i dette Stykke at være enig med den høitærede Minister, idet jeg ligesom han ikke kan indse, at der er nogen Grund til ved Bort salg af Skovstrækninger i Nordsjælland at skaffe Penge til at fremme Skovplantning paa Hederne i Jylland. Jeg ønsker i høieste Grad Skovplantning paa Hederne i Jylland fremmet baade af nationaløkonomiske og af klimatiske Grunde, men ikke ved Penge, der ere indkomne ved Salget af Skove i Nordsjælland. Jeg tror ikke, det er rigtigt at sælge Skove i Nordsjælland, allermindst uden Frelstovsforpligtelse. — Det andet Punkt, i Anledning af hvilket jeg har stillet mig anderledes end det øvrige Flertal, findes ved Vædringsforslaget under Nr. 33 til § 8, hvorved jeg foreslaar, at de vestindiske Ders Bidrag til Statsforbrønden øgges fra 25,000 til 80,000 Kr. Det er ikke min Hensigt ved dette Vædringsforslag at komme ind paa det Spørgsmaal, som den høitærede Minister har reist. Jeg har opfattet den Bestemmelse, som staar paa Finansloven, saaledes, at den høitærede Minister derved har givet Rigsdagen frie Hænder med Hensyn til, om den vil vedtage denne Sag paa Finansloven eller ved en særlig Lov, som er indbragt et andet Sted; thi ellers kunde Bestemmelsen nødvendigvis ikke have staaet paa § 8, men skulde have staaet paa § 28. Anderledes har jeg ikke opfattet det, og anderledes kan det heller ikke opfattes. Nu synes vel den høitærede Minister at ville tage den anderledes, men hans Handlinger tale imod hans Ord. Jeg skal iøvrigt ikke komme ind paa denne Sag, men blot paa Spørgsmaalet om, hvor høit de vestindiske Ders Bidrag bør være, og i den Henseende skal jeg minde om, at det for 2 Aar siden var 105,000 Kr. (J. Nielsen: De bleve aldrig betalte.) Et æret Medlem bemærker, at de bleve ikke betalte, men det bliver Regjeringens Sag at skaffe dem tilveie. Jeg nærer for mit Vedkommende betydelig Betænkning ved den store Understøttelse, som for et Par Aar siden blev vedtagen til Bedste for de vestindiske Ders, og som dels bestod i et stort Laan til Fællessufferkogierne, dels i en betydelig Nedsættelse af Dernes Bidrag til Statsforbrønden. Imidlertid gif jeg den Gang lige som det øvrige Thing ind derpaa paa Grund af

den Stemning, som gjorde sig stærkt gjældende fra en vis Side, og paa Grund af et vist Tryk, hvilket jeg dog ikke her nærmere skal komme tilbage til. Jeg vil minde om, at det den Gang var den bestemte Mening, at Nedsættelsen af Bidragene til Statsforbrønden kun skulde gjælde for 2 Aar; men nu kommer Regjeringen og foreslaar, at det skal fastsættes for endnu 2 Aar, medens Udvalgets Flertal foreslaar, at det kun skal fastsættes for 1 Aar. Jeg kan imidlertid ikke se nogen Grund til, at vi nu skulle forære de vestindiske Ders flere Penge, end vi hidtil have foræret dem, og yde dem større Understøttelse, end vi hidtil have givet dem. Jeg tror, at vi i de Forslag, som her ere fremkomne fra Ministerens og fra Udvalgets Side, maa se en Advarsel imod den Slags Understøttelse, som her er Tale om. Komme vi først ind paa en saadan Bane, er det en Glidbane, som vi blive ved at glide paa, og som vi vanskeligt kunne slippe bort fra; vi maa vedblive at forny og atter forny den Slags Understøttelse, naar vi først en Gang begynde derpaa. Jeg frygter for, at det vil gaa saaledes med de vestindiske Ders, naar vi ikke strax første Gang sige Punktum, og jeg frygter ligeledes for noget lignende i et andet Tilfælde, som for nylig har været forhandlet her i Salen, naar vi overhoved indlade os paa den Slags Ting. Derfor vil jeg anbefale, at de 25,000 Kr. forhøjes med 80,000 Kr. Jeg vil bemærke, at dette Forslag er stillet som et Vædringsforslag, der er uafhængigt af det under Nr. 32 stillede Vædringsforslag, saaledes at det, selv om den af Regjeringen foreslaaede Afværelse af Paragrafen bliver staaende, ogsaa vil komme under Afstemning. — Maa ske jeg turde gjøre et Par ganske korte Bemærkninger i Anledning af et Par andre Punkter, som jeg finder særlig Anledning til at berøre. Det er ikke min Hensigt paa nogen Maade at foregribe, hvad den ærede Ordfører vil sige, men jeg kunde dog ønske at sige et Par Ord om nogle enkelte Punkter. Hvad Skovauktionsbekjendtgjørelserne angaar, finder jeg mig saa meget mere opfordret til at udtale mig derom, som jeg ifjor var Ordfører for Udvalget for Vædringer, og tillige fordi jeg, uagtet jeg er Redaktør, ikke har Spor af den Redaktørinteresse i dette Spørgsmaal, som den høitærede Minister har omtalt laa til Grund derfor, idet det Blad, med hvilket jeg staar i Forbindelse, altid har haft Bekjendtgjørelser om offentlige Skovauktioner. Sagen er nemlig den, at de Blade, som ikke have disse Bekjendtgjørelser, ere de nye Blade, som ere opstaaede, hvorimod de gamle Blade i Kjøbstæderne have beholdt dem. Nu er imidlertid i Virkeligheden Forholdet det, at de nye Blade, som ere opstaaede rundt omkring i Landet, sandelig trænge langt videre omkring til Afkrogene og fordrine de gamle Kjøbstadsblade, der jo paa de allerfleste Steder ikke have forstaaet at stille sig i det rette Forhold til Befolkningen. De